

Zonlicht op zachte, gebroken grond

Een glimlach is hetzelfde als zonneschijn; zoals de zon leven en warmte brengt, brengt een glimlach liefde en hoop in een verwarde wereld. De kille winter wordt erdoor verbannen.

Victor Hugo

De zon is als de glorieuze lamp van de hemel. De zon brengt de tedere schoonheid van de regenboog, het blauw van de hemel en de zee, de eindeloze pracht van de bloemen op het veld, de betovering van de lente, de weldaad van de zomer, de rijkdom van de herfst, en de fonkelende pracht van een besneeuwd veld. En dat geldt ook voor de geestelijke wereld. God is onze zon. Hij is de Vader van het licht. “Elk geschenk dat goed en volmaakt is, komt uit de hemel, van de Vader van het licht. Hij blijft altijd en eeuwig Dezelfde. Hij verandert nooit. Er zal nooit een spoorje duisternis in Hem te vinden zijn.” (Jakobus 1:17) Die zon schijnt altijd, overal en overvloedig en wordt gegeven voor ieder mens en wij zouden ons er dagelijks aan moeten warmen met een dankbaar hart voor al het goede dat ons gegeven wordt.

Maar zo eenvoudig is het niet, want het menselijke hart onderwerpt zich niet makkelijk aan God en houdt er graag een andere mening op na. Trots ontwaakt snel en verzet zich tegen de eenvoud van het Evangelie. “Moet ik God danken voor de gezondheid en de rijkdom die ik zelf heb verworven? Voor de opleiding, de maatschappelijke positie en politieke invloed die ik door mijn eigen bekwaamheid, doorzettingsvermogen en moed thans bezit? Waarom zou ik de kroon niet op mijn eigen hoofd zetten? Ik heb het goud toch zeker zelf gedolven? God bestaat wellicht, maar ik ben blij dat ik zelf het heft in handen heb genomen.”

O wees toch voorzichtig, kind van God en luister: Een zachte stem klinkt door de jaren heen en over de graven van honderd generaties. “Pas op dat gij de Here, uw God, niet vergeet... en dat gij in uw hart zegt: Mijn macht heeft mij deze rijkdom gebracht.” De waarheid is dat als we alles aan onszelf te danken hadden, niemand echt met ons zou kunnen leven. Harde gronden zijn doorgaans onvruchtbaar, maar op zachte, gebroken grond is het goed zaaien.

Afhankelijkheid van God betekent verbondenheid met God en verbondenheid met de Vader is het beste dat het leven ons te bieden heeft. Elke gave komt van boven en wordt ons gegeven opdat wij onze gezichten naar de hemel kunnen richten en dankbaarheid in onze harten kan opgroeien. Even zo goed trekt alles wat donker en onvolmaakt is ons naar beneden en leidt ons weg van God en het licht. Maar kijk om je heen en verwonder je over de pracht van Gods schepping en de boodschap die God ons iedere dag weer opnieuw toefluistert.

De vogels en de bloemen zijn Zijn roep tot ons om te vertrouwen; de statige orde van de hemelen, het majestueuze ontwerp en de schoonheid van de natuur, de vrede in de verbondenheid met God en de dierbaarste genegenheden van deze aarde..., al deze dingen zijn slechts de onvolmaakte voorboden van de volmaakte liefde die voor ons is bereid en die op ons wacht in het huis van onze Vader. Elk geschenk komt van Hem, maar Zijn grootste geschenk was het leven van Zijn Zoon die stierf aan het kruis.